

Maamme.

(Runo.)

Suomen maa, sana suloinen,
 Nimi kallis, kauas kaiku,
 Särky järvien ylitse,
 Kumahtele kukkuloilla!
 Ei ole rantaa rakkahimpaa,
 Suloisimpaa suotu vielä,
 Kuin on pohjainen kotomme,
 Isänmaamme ihanainen.

Kullankiskojaista köyhä,
 Muukalaisesta mitätöin
 Olkohon kotoinen maamme,
 Kaswinmaamme kaunokainen;
 Vuorinensa, waaroinensa,
 Korpinensa, kaiskunensa,
 On se oiwa mielestämme,
 Kunnollinen kultamaaksi.

Pauhut kovat koskiemme,
Juoksut wirtamme wäkewät,
Metsät folkot, kaikkuwaiset,
Talwen taimas tähtinensä,
Keskä kirkas walonensa,
Laulun laatu kummanlainen:
Kaikki, kaikki meill' on kulta,
Sulo suuri sydämmemme.

Täällä walta-wanhempamme,
Täällä ilmoiset isämme
Kärsit wastukset, wahingot,
Päiwät kovat koittelivat;
Täällä auroin taisteltihin,
Täällä miekoin melskattihin,
Täällä sydän Suomen kansan
Kuormat kantoi raskahimmat.

Kukas sitten luvun laski
Kansan suurista suruista,
Sodan wainoist' waikioista,
Kapinoista kauhoista,
Hallawuofista wiluista,
Näljän häästä hirmuifesta,
Weren muodosta kowasta,
Jonka kaiken kansa kantoi!

Suuri tässä, tällä paikoin,
Wuos' hän eestämme werensä,
Päätti päiwänsä iloiset,
Täällä murheet mustat maistoi,

Huokaelt huolissansa
Se kauon kaonnut kansa,
Joka rauhamme rakensi,
Kantoi riipit muinaisemme.

Tääll' on lepo, leuto olla,
Täällä meille suoja suotu;
Disko onnemme parempi,
Eli kohtaisi kowempi,
Minäkin on annettuna
Meille sulo syntymaamme,
Mitäs sitten maailmasa
Dis sit' arwoosa ylempi?

Tässä, tässä syntymaamme
On nyt eessä filmiemme,
Muuttumatta mielesämme;
Kätämme ojentelemme,
Riemu rinnas' näyttelemme
Maata, rantoja, meriä,
Lauluen fanoilla näillä:
Kas! tuop' on maa, fotoinen maamme!

Jos me vielä wietäisimme
Namu-ruskon rantehille,
Kullan hohtawan howihin,
Ilon kaiken kuuluwille,
Sittenkin me vielä sieltä
Pois, takaisin rientäisimme
Tälle köyhälle kobile,
Armahalle isänmaalle.

Maamme! tuhat järwineesi,
Täällä laulut lasketahan,
Täällä usko urhastaapi;
Suojanen elon satama,
Toivonmaamme, muistonmaamme!
Puntoksias pelkäämättä,
Onneas arastumatta,
Sloitse, waka, wapaana!

Rukkaises, tupella wielä,
Luopi kerran heilimänsä,
Tuopi touon kaunihimman,
Syttyttäapi sydämmiimme
Riemus wälkkywän, waloisan,
Toivos koiton, kunniasi, —
Myös kauemmas on kaikkuwa
Laulu soma Suomenmaalla.

